

Γιατί μερικά παιδιά συμπεριφέρονται άσχημα μπροστά στη μαμά τους;

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Πολλές μητέρες ρωτάνε γιατί το παιδί τους αλλάζει συμπεριφορά όταν τις βλέπει. Γιατί ξαφνικά γίνονται απείθαρχα, σκαρφαλώνουν σε καναπέδες, μιλάνε άσχημα, γίνονται προκλητικά, ενώ γνωρίζουν πολύ καλά ότι όλα αυτά αποτελούν μία ανάρμοστη συμπεριφορά, την οποία δεν την έχουν όταν η μητέρα δεν είναι παρούσα.

Γιατί όμως συμβαίνει αυτό;

Ο κ. Στέλιος Μαντούδης, Αναπτυξιακός Εργοθεραπευτής εξηγεί ότι υπάρχουν διάφορες απόψεις για το θέμα αυτό, οι επικρατέστερες αιτίες όμως είναι οι εξής:

- Το παιδί αντιδρά με αυτό τον τρόπο γιατί αισθάνεται την έλλειψη της μητέρας

Είναι γεγονός ότι σε αρκετές περιπτώσεις, η μητέρα αναγκάζεται λόγω επαγγελματικών υποχρεώσεων να απουσιάζει πολλές ώρες από το σπίτι. Όταν επιστρέφει πρέπει να κάνει τις καθημερινές δουλειές του σπιτιού, μαγείρεμα, δουλειές κλπ. έτσι μειώνεται ο χρόνος που περνά αποκλειστικά με το παιδί, με αποτέλεσμα να νιώθει ότι η μητέρα βάζει προτεραιότητα τις δουλειές του σπιτιού.

Για να τραβήξει, λοιπόν, το ενδιαφέρον της μητέρας αντιδρά με:

- Γκρίνια: «Θέλω να φάω στο πορτοκαλί πιάτο και όχι στο μπλε»
- Ανυπακοή και άρνηση: - «Κλείσε την τηλεόραση και έλα να φας», - «Όχι θέλω λίγο ακόμη»
- Έχει παράλογες απαιτήσεις: «Δεν θέλω να πιω γάλα το πρωί, θέλω αναψυκτικό κλπ»
- Αυτή η συμπεριφορά μπορεί να κλιμακωθεί και να φτάσει στην επιθετικότητα, να δαγκώνει, να βρίζει, να χτυπά...
- Ένας άλλος λόγος που αρκετοί ψυχολόγοι θεωρούν ότι ευθύνεται για μια τέτοια συμπεριφορά είναι το συναίσθημα ασφάλειας που δημιουργείται στο παιδί
- Η μαμά είναι το πρόσωπο εκείνο που μπορεί να του λύσει όλα τα προβλήματα, το πρόσωπο στο οποίο έχει όλη την άνεση να συμπεριφερθεί όπως νιώθει, ακόμα και άσχημα
- Το παιδί καθημερινά καλείται να υπακούει σε όρια και κανόνες, είτε είναι στο σχολικό περιβάλλον, είτε ακόμα και στην παιδική χαρά, «Θα περιμένεις τη σειρά σου», «Δεν περπατάμε στον δρόμο», «Δεν τρέχουμε», «Δεν σκαρφαλώνουμε»
- Έτσι, μόλις συναντά τη μαμά του, χαλαρώνει από αυτό το πρόγραμμα και κάνει μία συναισθηματική παλινδρόμηση (μπεμπεκίζει), η οποία εκδηλώνεται με άτακτες ή προκλητικές συμπεριφορές.

Μια λιγότερο συχνή αιτιολογία είναι η ιδιοσυγκρασία του παιδιού, ο χαρακτήρας του.

- Είναι παιδιά δύσκολα, από τη φύση υπάρχουν παιδιά που γεννιούνται και είναι ιδιόρρυθμα στη συμπεριφορά τους
- Μεγαλώνοντας είναι σκληρά, ανυποχώρητα και εξαιρετικά απείθαρχα και ανυπάκουα
- Το αντιφατικό είναι ότι τις περισσότερες φορές οι γονείς αυτών των παιδιών είναι πολύ ήρεμοι, συμπνετικοί και είναι εντυπωσιακή η ηρεμία και η υπομονή με την οποία τα χειρίζονται
- Αυτή η συμπεριφορά μπορεί να εμφανίζεται μόνο μπροστά στους γονείς και συνήθως εξαλείφεται μέχρι την εφηβεία

Πώς πρέπει οι γονείς να αντιδράσουν σε αυτές τις συμπεριφορές;

- Όταν μιλάμε για ένα παιδί 3-4 ετών, προσπαθούμε να ενθαρρύνουμε την καλή συμπεριφορά και να μην επικρίνουμε την άσχημη. Όταν παίζει όμορφα και ήρεμα του λέμε: «Μπράβο, τι καλό παιδί που είσαι» κλπ.
- Αγνοείτε την άσχημη συμπεριφορά του επιλέγοντας να κάνετε κάτι άλλο
- Αγνοείτε το, ασχοληθείτε με κάτι άλλο, διαβάστε ένα βιβλίο ή ποτίστε τα λουλούδια. Όταν σταματήσει τη συμπεριφορά αυτή, τότε ασχοληθείτε πάλι μαζί του ενεργητικά

Σε παιδιά σχολικής ηλικίας καλό είναι να αποφεύγετε σαρκαστικά σχόλια:

- Υποτιμητικά: «Κάνεις σαν μωρό» ή να του μιλάτε εχθρικά «Θα σε τσακίσω»
- Μην το απορρίπτετε: «Σε βαρέθηκα, θα φύγω»
- Μην το απειλείτε: «Δεν θα σου ξαναπάρω τίποτα»
- Μιλήστε του ήρεμα και αποφασιστικά
- Χαμηλώστε στο ύψος των ματιών του, κρατήστε το από τα δύο του χέρια, κάντε βλεματική επαφή και πείτε του: «Δεν μου αρέσει αυτό που κάνεις», με τρόπο που να δείχνει πως περιμένετε από το παιδί να υπακούσει, πως δεν έχει άλλη επιλογή
- Πείτε αυτό που θέλετε και μην περιμένετε ανταπάντηση, επαναλάβετε αυτή τη διαδικασία κάθε φορά που θα κάνει παλαβομάρες
- Στην αρχή μπορεί να χρειαστεί να το κάνετε συχνά, μπορεί να πρέπει συνδυαστικά να τον βάλετε σε μια καρέκλα για λίγο να σκεφτεί αυτό που έκανε
- Δώστε του να καταλάβει ότι θα είναι υπεύθυνος των επιλογών του
- Ότι είναι δικαίωμα του να παίζει όπως θέλει, με όποιο τρόπο θέλει να εκφραστεί, αρκεί να είναι ασφαλές αυτό που κάνει και να σέβεται τους άλλους, να μην τους ενοχλεί

Συμβουλή Ειδικού:

Τα παιδιά καθημερινά δοκιμάζουν τα όρια και τις αντοχές των γονιών τους. Είτε με θετικό είτε με αρνητικό τρόπο μας διεκδικούν, ειδικά όταν ο χρόνος που περνούν μαζί μας είναι λιγοστός. Ας τους μιλήσουμε όταν είναι ήρεμα τα πράγματα, να ανταλλάξουμε απόψεις και να καταλήξουμε σε αποφάσεις. Έτσι, σιγά σιγά το παιδί αντιλαμβάνεται τις συνθήκες και συνεργάζεται καλύτερα.

Πηγή: infokids.gr